

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงบทบาทของวิทยาลัยครูในการจัดการอบรมโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ หลักการและจุดมุ่งหมายของการอบรมครูประจำการผลที่คาดว่าจะได้จากโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการศึกษาเพื่อครูประจำการมีความจำเป็น และสำคัญติดเกี่ยวกับการผลิตครูใหม่ เพราะการจัดการศึกษาต่อเนื่องให้ครูมีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมเป็นครั้งเป็นคราว ตลอดจนวงการทำงานของครู คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาส่วนรวมของประเทศ ครูจำนวนประมาณ 300,000 คน ที่กระจายกันสอนอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ในขณะนี้ เป็นกลุ่มบุคคลที่สำคัญที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการศึกษาและการพัฒนาประเทศ เขาเหล่านั้นได้ทำหน้าที่ครูมาแล้วและยังต้องทำหน้าที่ต่อไปอีกนาน วิทยาลัยครูจึงต้องรับผิดชอบในการศึกษาอบรมแก่เขา การจัดการศึกษาให้แก่ครูประจำการ เป็นการพัฒนาระบบการฝึกหัดครูด้วยสถานการณ์จริง อาจารย์จากวิทยาลัยครูสอนหรือเสนอแนะอะไรไป ครูย่อมนำไปลองใช้ในโรงเรียนและปัญหาของการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในโรงเรียนจะถูกนำมาใช้เป็นกรณีตัวอย่างของการแก้ปัญหา ซึ่งจะมีการทดลองว่าใช้ได้หรือไม่ควบคู่กันไปตลอดเวลา ภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎีจะควบคู่กันไปด้วย

หน้าที่หลักของวิทยาลัยครูตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 นั้น มีข้อสำคัญอยู่ข้อหนึ่งคือ "ส่งเสริมอาชีพและวิทยฐานะของครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา" วิทยาลัยครูจึงจัดให้มีการฝึกอบรมครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีวิทยฐานะสูงขึ้น และในขณะเดียวกัน ก็อบรมบ่มนิสัยครูซึ่งเป็นครูเก่าให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการสอนการทำงานให้ทันต่อเหตุการณ์ และความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีทางการศึกษาใหม่ ๆ ในขณะเดียวกันทำให้ครูเก่าและครูใหม่เข้าใจกันและประสานการทำงานร่วมกัน เพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

จากการวิจัยของกรมสามัญศึกษาเกี่ยวกับสภาพการทำงานและการศึกษาของครูที่ไปศึกษานอกเวลาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2516 พบว่า ครูนักศึกษาประมาณ 50% ขาดการสอนหรือทิ้งชั้นเรียนไปเพื่อศึกษาภาคค่ำให้ทันเวลา ประมาณ 45% ขาดสอนเป็นบางชั่วโมงจนถึงเป็นประจำ และนักเรียนจำนวนมากกว่าครึ่งเล็กน้อยที่มีความเห็นว่า ครูนักศึกษาเหล่านี้มีความสนใจเอาใจใส่ของงานสอนลดลง (กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2522 : 7)

จากปัญหาคำแนะนำการฝึกหัดครูจึงกล่าว จึงมีผลทำให้กรมการฝึกหัดครูสั่งการให้ลดจำนวนการผลิตครูลง และเลิกการสอนภาคค่ำโดยเด็ดขาด แต่ปัญหาสมรรถภาพการทำงานของครูต่ายังจะต้องมีการแก้ไขต่อไป จากการวิเคราะห์ปัญหาคำแนะนำสมรรถภาพการทำงานของครูต่านี้พบว่า มีปัญหาเด่นชัดเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. ระยะเวลาของการฝึกอบรมก่อนที่จะไปเป็นครูสั้นมาก
2. โอกาสการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของครูชนบทน้อยมาก
3. ครูเก่ากลืนครูใหม่ (กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2522 :

8-9)

เพื่อการแก้ปัญหาคำแนะนำสมรรถภาพของครูต่านี้เอง กรมการฝึกหัดครูจึงได้จัดให้มีโครงการให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและบุคคลากรทางการศึกษาประจำการขึ้น โดยกำหนดให้วิทยาลัยครูทำหน้าที่ของต้นตอตามหน้าที่ในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 ซึ่งระบุไว้ว่า "เร่งอบรมครูประจำการและบุคคลากรหลักให้ทำหน้าที่ใหม่ได้ตามแนวทางการศึกษา" และ "การผลิตครูภาคค่ำและการสอนวิชาชุดจะลดลงตามขั้นตอนที่เหมาะสมและอาจเลิกไปในที่สุด เปลี่ยนเป็นการให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อให้ครูได้ปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น"

โครงการอบรมครูและบุคคลากรทางการศึกษาประจำการ (อคม.) คือโครงการที่สภาการฝึกหัดครูออกระเบียบให้วิทยาลัยครูจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ครูและบุคคลากรทางการศึกษาประจำการสามารถเข้าศึกษาอบรมได้ โดยไม่กระทบกระเทือนการสอนและการทำงานในหน้าที่ปกติ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพ สถานภาพ และวิทยฐานะของครูและ

บุคลากรทางการศึกษาประจำการให้สูงขึ้น โดยให้คณบดีคณาจารย์และวิทยาลัยครูเป็น
ผู้ดำเนินโครงการร่วมกัน โดยมีจุดมุ่งหมายของโครงการดังต่อไปนี้ คือ

1. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครู และบุคลากรทางการ
ศึกษาประจำการให้สนองหน่วยงานผู้ให้ครู
2. เพื่อเป็นการให้บริการทางการศึกษาแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาใน
ท้องถิ่นอย่างเสมอภาค
3. เพื่อเป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่น มาใช้ในการเพิ่มพูน
สมรรถภาพ และวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
4. เพื่อยกสถานภาพของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น
5. เพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะแก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สูงขึ้น (สรุป พุฒคำ
2523 : 6)

เจ้าของโครงการ คือ วิทยาลัยครูและคณาจารย์คณบดีคณาจารย์คณาจารย์
ซึ่งวิทยาลัยเป็นเจ้าของโครงการในด้านการจัดการทางวิชาการ การควบคุมคุณภาพ
ให้เป็นไปตามหลักสูตรข้อบังคับของสภาการฝึกหัดครู และมุ่งให้เกิดการพัฒนาสมรรถภาพ
การสอนของตนเองที่ขึ้น ส่วนหน่วยงานผู้บังคับบัญชาของครู เป็นเจ้าของโครงการใน
เรื่องของการบริหารโดยเฉพาะการคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรม การอำนวยความสะดวก
ในเรื่องสถานที่ การช่วยบริการจัดทำเอกสารประกอบการอบรม ตลอดจนการจัดหา
บุคลากรร่วมให้การฝึกอบรม

สถานที่ในการฝึกอบรม ใช้ทั้งในวิทยาลัยครูและทั้งศูนย์เรียนตามเขตอำเภอ
ใกล้เคียงนอกวิทยาลัยครู โดยพิจารณาว่าศูนย์เรียนเหล่านี้เป็นศูนย์กลางที่ครูมีความ
สะดวกในการเดินทาง ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากกว่าจะมารับ
การอบรมที่วิทยาลัยโดยตรง ทั้งนี้เพราะครูผู้มารับการอบรมล้วนแต่ต้องมีภาระกิจหน้าที่
ประจำในเวลาราชการอยู่แล้ว การเรียนตามศูนย์นอกวิทยาลัยจะจัดเฉพาะในภาคเรียน
ปกติเท่านั้น ส่วนในภาคฤดูร้อน ซึ่งจะอบรมเฉพาะวิชาเอก-วิชาโทนั้นให้อบรมที่วิทยาลัยครู

งบประมาณในการจัดการนั้นได้มาตามนโยบายของระเบียบสภาการฝึกหัดครูและ
งบประมาณจัดสรรสมทบจากหน่วยงานคณบดีคณาจารย์คณาจารย์คณาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการ
กับวิทยาลัย

บุคลากรผู้เข้าร่วมโครงการนั้นเป็นบุคลากรร่วมกันระหว่างหน่วยงาน

2 ฝ่ายคือ

1. บุคลากรจากวิทยาลัยครู ได้แก่ คณะกรรมการผู้ประสานงานโครงการ
รวมอาจารย์ผู้ให้การอบรม และเจ้าหน้าที่ธุรการอื่น ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการ
อบรม

2. บุคลากรจากหน่วยงานต้นสังกัดผู้บังคับบัญชาครู ได้แก่ คณะกรรมการ
ผู้ประสานงานที่รวมเตรียมโครงการกับวิทยาลัยครู เพื่อให้ทราบถึงทิศทางและวิธีการ
บุคคลที่มีความเหมาะสมในค่านักวุฒิ หรือมีประสบการณ์ซึ่งหน่วยงานจึกร่วมให้การ
อบรมแก่ครู

3. บุคลากรผู้เข้าร่วมการอบรม ซึ่งได้มาจากกระบวนการคัดเลือกของ
หน่วยงานต้นสังกัด

การใช้ชื่อศูนย์ฝึกอบรมนั้น เนื่องจากการอบรมนี้เป็นโครงการที่ได้รับความ
สนับสนุนจากกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการพิจารณาทำเนิการไปใน
ทางเดียวกัน และร่วมมือกันทางวิชาการ ชื่อของศูนย์ต่าง ๆ ที่จะไปตั้งตามอำเภออื่น ๆ
ควรมีชื่อว่า

"ศูนย์ฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ กลุ่มวิทยาลัยครู
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สาขา....." การพิจารณาทั้งศูนย์นอกวิทยาลัย
และการให้หมายเลขกำกับชื่อศูนย์ขึ้นอยู่กับจุดพินิจของแต่ละวิทยาลัยครู

การแบ่งเขตการอบรมให้จัดโดยใช้เขตรับผิดชอบ ดังนี้คือ

วิทยาลัยครูอุบลราชธานี	รับผิดชอบ	จังหวัดอุบลราชธานีและยโสธร
วิทยาลัยครูสุรินทร์	รับผิดชอบ	จังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ
วิทยาลัยครูบุรีรัมย์	รับผิดชอบ	จังหวัดบุรีรัมย์และร้อยเอ็ด
วิทยาลัยครูนครราชสีมา	รับผิดชอบ	จังหวัดนครราชสีมาและชัยภูมิ
วิทยาลัยครูเลย	รับผิดชอบ	จังหวัดเลยและขอนแก่น
วิทยาลัยครูอุดรธานี	รับผิดชอบ	จังหวัดอุดรธานีและหนองคาย
วิทยาลัยครูสกลนคร	รับผิดชอบ	จังหวัดสกลนครและนครพนม
วิทยาลัยครูมหาสารคาม	รับผิดชอบ	จังหวัดมหาสารคามและกาฬสินธุ์

แต่บางจังหวัดมีอาณาเขตกว้าง ถ้าจัดตั้งศูนย์ขึ้นตามอำเภอต่าง ๆ จะทำให้การเดินทางไกลกว่า หรืออาจจะเดินทางมารับการอบรมในจังหวัดใกล้เคียงที่มีวิทยาลัยครูก็ได้ ดังนั้นทางวิทยาลัยครูที่ประสบปัญหาเหล่านั้นก็ต้องขอความร่วมมือทางวิชาการไปยังวิทยาลัยครูใกล้เคียงต่าง ๆ

นอกจากนี้ สภาการฝึกหัดครูซึ่งเป็นสภาที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ได้จัดให้มีระเบียบปฏิบัติของโครงการนี้ หลักสูตรที่ใช้ในการให้การศึกษาและฝึกอบรมเป็นหลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู (กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2523 : 1)

แนวทางในการดำเนินโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

แนวทางในการดำเนินโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ มีลักษณะ คือ

1. โครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ควรเน้นการพัฒนาสมรรถภาพความรู้ และประสบการณ์เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ตามความต้องการของหน่วยงานต้นสังกัดโดยวาระปีบัญชี หรือประกาศนียบัตร เป็นเพียงสิ่งจูงใจเท่านั้น

2. โครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ไม่ใช่การฝึกหัดครูภาคค่ำ แต่เป็นการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. โครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดครู และบุคลากรทางการศึกษาประจำการกับวิทยาลัยครู โดยร่วมกันทั้งในค่านงบประมาณและบุคลากร

4. โครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ เป็นการให้ความเสมอภาคทางการศึกษาแก่ผู้อยู่ห่างไกล ได้มีโอกาสเข้ามารับการอบรมวิชาการ และเทคนิคใหม่ ๆ โดยวิธีการดังนี้

4.1 ตั้งศูนย์อบรมภายนอกวิทยาลัย ในพื้นที่ที่ครูส่วนใหญ่สามารถเดินทางมารับการอบรมได้สะดวก เป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับผู้ที่เข้ารับการอบรม

4.2 จัดเวลาอบรมในวันหยุด เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเดินทางมารับ การอบรมโดยไม่เสียเวลาราชการ

4.3 จัดกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอน เพื่อเอาชนะเวลา และระยะทาง เช่น การจัดบทเรียนให้กับผู้เรียนเป็นชุด ๆ การบริการคำสอนโดยบันทึก ลงในเทป ฯลฯ

5. โครงการนี้เป็นการสนับสนุนให้ครูได้ใช้เวลาว่างในวันหยุด พัฒนาตนเอง ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ราชการ และสังคม (กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง เหนือ 2522 : 10-11)

หลักการและจุดมุ่งหมายของการอบรมครูประจำการ

สมพงษ์ เกษมสิน (2515 : 166) ได้กล่าวไว้ว่า "การฝึกอบรมระหว่าง ประจำการมุ่งที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เกิดผลดี"

กู๊ด (Good 1959 : 550) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอบรมระหว่าง ประจำการ (Inservice Education) ว่าเป็นความพยายามในการส่งเสริมความ ก้าวหน้าในวิชาชีพและพัฒนาบุคคลในระหว่างการทำงานโดยเหมาะสม ในด้านการ สอนหมายถึงการวางแผนและจัดการ เพื่อที่จะปรับปรุงความรู้ ทักษะ และทัศนคติของครู ผู้สอนให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น"

เจริญผล สุวรรณโชติ (2521 : 67) กล่าวว่า "การอบรมระหว่างประจำ การคือ การนำเอาผลิตภัณฑ์หรือบุคลากรกลับเข้ามาสู่สถานที่ที่เป็นแหล่งผลิตอีกครั้ง หลัง จากไปปฏิบัติงานอยู่ระยะหนึ่ง เพื่อขอเสริมสิ่งที่ขาดตกบกพร่องให้เกิดความสมบูรณ์และ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในด้านการพัฒนาวิชาชีพครู ครูประจำการที่ออกไป ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนหรือองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ย่อมมีโอกาสที่จะต้อง เพิ่มพูนความรู้ของตนขึ้นมา เพื่อการพัฒนามาตรฐานของวิชาชีพของตนเองให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงทางวิทยาการและเทคโนโลยี"

จากรายงานการประชุมของยูเนสโกที่ประเทศเนปาล ระหว่างวันที่ 21-31 ตุลาคม 2518 ได้กล่าวถึงเหตุผลและจุดมุ่งหมายของการอบรมครูประจำการไว้ดังนี้คือ

เหตุผลที่^๑ต้องการมีการอบรมครูประจำการ เพราะ

1. ครูที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นครูมีวุฒิต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน และความรู้ที่ครูมีอยู่ล้าสมัย เป็นเพราะความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงควรได้รับการฝึกอบรม

2. แม้ว่าครูจะมีความรู้สามัญและความรู้ทางวิชาชีพครูสูง แต่การศึกษาแบบท่องเนื้อเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับครู เพราะความเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ

3. ความรู้บางอย่างโปรแกรมการศึกษาประจำการไม่ได้จัดให้นักศึกษาคู ดังนั้นจึงต้องอาศัยโปรแกรมการอบรมครูประจำการ

จุดมุ่งหมายของโปรแกรมการอบรมครูประจำการ

1. เพื่อปลูกฝังครูในเรื่อง ความรู้ในวิชาชีพครู ทศนคติ และทักษะที่จำเป็นในการสอน

2. เพื่อสนับสนุนให้ครูนำความรู้ ทศนคติ และทักษะนำไปใช้ในการสอน

3. เพื่อให้การอบรมครูประจำการ ช่วยส่งเสริมในการนำหลักสูตรไปใช้

ได้ผลดี

4. เพื่อค้นหาสมรรถฐานของครูใหม่ และสมรรถฐานใหม่นี้ต้องตรงกับความต้องการของสังคม เช่น ให้ครูมีความรู้ความสามารถตรงกับการศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท

5. เพื่อให้การอบรมครูประจำการ เป็นเครื่องมือของการพัฒนาตนเองของ

ครู (UNESCO Regional Office for Education in Asia 1975 : 72-74)

แฮส (Hass 1957 : 3) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการอบรมครูประจำการเพื่อวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อส่งเสริมและปรับปรุงค่านิยมวิชาชีพของครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์

2. เพื่อช่วยเหลือครูใหม่ในการปรับตัว และรับผิดชอบต่องานใหม่ ซึ่งจะต้อง

พบกับปัญหาหลายประการ

3. เพื่อช่วยชดเชยข้อบกพร่องพื้นฐานบางประการสำหรับการเตรียมครู ทั้งนี้

เพราะว่าการเตรียมครูก่อนเข้าปฏิบัติงานยังมีความบกพร่องและไม่รัดกุมพอ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

ในการดำเนินการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ คาดว่าจะเกิดผลดีพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1. การอบรมครูประจำการ เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการศึกษาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลไปถึงการพัฒนาท้องถิ่น
2. โครงการนี้ช่วยให้กระบวนการผลิตครูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น วิทยาลัยครูรับผิดชอบในการผลิตครูก่อนประจำการอยู่แล้ว ประสบการณ์จากการอบรมครูประจำการในศูนย์อบรมในท้องถิ่นจะอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานและปรับปรุงกระบวนการ การผลิตครูก่อนประจำการด้านต่าง ๆ
3. โครงการอบรมครูได้สนองความต้องการของผู้ใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างแท้จริงเพราะในการดำเนินการอบรมนั้น ผู้ใช้ครูมีส่วนร่วมในการจัดการอบรม
4. ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ที่จะได้จากวิธีการอบรม การจัดโปรแกรมรายวิชา การพัฒนาชุดการเรียนการสอน ย่อมเป็นการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มพูนสมรรถภาพในการปฏิบัติงานของครูในท้องถิ่น
5. การเปิดศูนย์อบรมในท้องถิ่นช่วยลดปัญหาการสูญเสียค่าทางการศึกษาในท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการไม่ต้องละทิ้งชั้นเรียนหรืองานในหน้าที่ประจำที่ปฏิบัติอยู่
6. เป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินในการอบรมครูประจำการ ซึ่งจะ เป็นแนวทางที่ขจัดความซ้ำซ้อนของการอบรมของหน่วยงานต่าง ๆ ทางด้านการศึกษา
7. การอบรมครูประจำการ เป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้ผลิตและผู้ใช้ครู เป็นการระดมสรรพกำลังและทรัพยากรในท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ในการอบรมครู
8. เป็นการยกสถานภาพของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น
9. โครงการอบรมครู เป็นการสนองความต้องการของการอบรมครูประจำการตามหลักสูตรใหม่
10. โอกาสในการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของครูในท้องถิ่นถูกจำกัดโดยสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม ดังนั้นโครงการอบรมครูประจำการจึงเป็นการกระจายความเสมอภาคทางการศึกษาไปสู่ท้องถิ่น

11. เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในท้องถิ่น

12. โครงการนี้จะเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ และมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน จะเป็นกำลังสำคัญในโครงการฝึกสอน ในด้านกรณีพิเศษซึ่งจะเป็นผลให้การฝึกสอนของนักศึกษา ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการผลิตครูไปได้อย่างดีและได้ผลสมความมุ่งหมาย (กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2522 : 14-15)
เป้าหมายในการ เข้ารับการอบรมในโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

เป้าหมายในการ เข้ารับการอบรมในโครงการ อคป. นี้ได้แก่

1. ครูประจำการ หมายถึง ครูที่สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เทศบาล กรุงเทพมหานคร กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือหน่วยงานอื่นที่มีครูอยู่ในสังกัด

2. บุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ผู้ทำหน้าที่บริหารการศึกษา เช่น ครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ ศึกษาธิการอำเภอ หัวหน้าหมวดการศึกษา ศึกษาพิเศษ บรรณารักษ์ เป็นต้น หรือผู้ที่หน่วยงานนั้นต้องการ เตรียมขึ้นเพื่อขอแต่งตั้งให้เป็นผู้บริหารการศึกษาต่อไป (วิทยาลัยครูอุบลราชธานี 2524 : 14)

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยในประเทศไทย การฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการให้การอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการนี้มีผู้ศึกษาวิจัยไว้มากนัก ทั้งนี้เพราะงานในลักษณะนี้เริ่มดำเนินการมายังไม่มากนัก อย่างไรก็ตามก็มีผลงานวิจัยในเรื่องนี้อยู่บ้าง ดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. 2522 กษณชัย โพธิอาษา (2520 : บทคัดย่อ) "การประเมินผลโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการในเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้เข้ารับการอบรมรุ่นที่ 1 จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมี ปัญหาในระหว่างเข้ารับการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน
2. ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มี ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในระหว่างเข้ารับการฝึกอบรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนในระหว่างการฝึกอบรมไม่แตกต่างกัน

ในปี พ.ศ. 2523 พิเศษฐ์ ทัญพวนิช และคณะ (2523 : 1) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "การประเมินผลโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในส่วนความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูสุรินทร์" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้เข้ารับการอบรมในปีการศึกษา 2523 ภาคต้น และใน ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2522 จำนวน 1,480 คน และจากผู้ที่ให้การอบรม จำนวน 401 คน กับต้นสังกัดครู 39 แห่ง จากวิทยาลัยครูในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัย พบว่า ผู้เข้ารับการอบรม เข้าอบรมเพราะอยากได้ปริญญา เห็นด้วยกับการสอนเป็นรายวิชาชุด ต้องการเรียนวิชาเอกในภาคปกติด้วย เห็นว่าการเรียนใน ภาคฤดูร้อนหนักเกินไปต้องการให้มีการอบรมภาคฤดูร้อนในศูนย์อบรม เห็นว่าการมารับการอบรมเป็นเรื่องของศักดิ์ศรี เป็นการสร้างภาพพจน์ความเชื่อมั่น ความใจกว้างของ ตนเองมากขึ้น พร้อมทั้งสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานได้ ผู้ให้การอบรม พอใจที่จะใช้ชุดการสอนที่ผลิตขึ้น ยินดีที่จะช่วยผลิตชุดการสอนยืมดีที่จะออกไปให้การ อบรม ณ ศูนย์ฝึกอบรม ยินดีให้วิทยากรในท้องถิ่นเป็นวิทยากร ควรปรับค่าตอบแทนให้ สูงขึ้น ส่วนทางต้นสังกัดเห็นว่าการคัดเลือกคนเข้าอบรมควรร่วมมือกับวิทยาลัย การแจกวุฒิบัตร เป็นงานของวิทยาลัย งบประมาณควร เก็บจากผู้เข้ารับการอบรม

ในปีเดียวกัน นพพร ไชลธิระโยธิน และสุพล วุฒิสเสน (2523 : 1) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการ อ.ค.ป. กับการพัฒนาสมรรถภาพและบุคลากรทาง การศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้เข้ารับการอบรมในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 555 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความเห็นว่า

ผลจากการอบรมทุกชุดวิชา ช่วยพัฒนาสมรรถภาพตนเองและการเรียนการสอนใน
โรงเรียนมาก

ในปีเดียวกัน ประสงค์ สุริยธนาภาส และคณะ (2523 : 1-2) ได้ทำ
การวิจัยเรื่อง "โครงการให้การศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรทางการศึกษาประจำการ
กับการให้บริการทางการศึกษาแก่ครูประจำการในท้องถิ่นอย่างเสมอภาค" โดยใช้
แบบสอบถามส่งไปยัง ครูประจำการที่เข้าอบรม จำนวน 1,135 คน ครูประจำการ
ที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม จำนวน 795 คน อาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยครู 219 คน
เจ้าสังกัดของครูประจำการที่เข้ารับการอบรม จำนวน 51 คน และผู้ประสานงาน
ศูนย์อบรมต่าง ๆ จำนวน 23 คน ซึ่งทั้งหมดนี้อยู่ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัย
ครูกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการจัดตั้งศูนย์อบรมของวิทยาลัยครูต่าง ๆ ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จำนวน 24 ศูนย์ จาก 29 ศูนย์อยู่ในระดับพอใช้ตามความคิดเห็นของครู
ประจำการที่เข้ารับการอบรม และมีปัญหาหรืออุปสรรคทั้งครูประจำการที่เข้ารับการ
อบรม และผู้ประสานงานศูนย์อบรมต่าง ๆ เห็นตรงกัน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับสภาพ
ห้องเรียนที่ยังไม่เหมาะสม หนังสือ ตำราสำหรับคนคว่ำที่ยังไม่เพียงพอ

2. วิธีสอนแบบเปิดวิธีที่ครูประจำการที่เข้ารับการอบรม พอใจมากที่สุด
และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า เป็นไปไต่มาที่สุดตรงกัน คือ วิธีสอนแบบเปิดวิธีที่ 1 ซึ่งได้แก่
วิธีที่ผู้สอนให้งานผู้เรียนไปทำแล้วมาพบปะกันที่ศูนย์เป็นครั้งคราว (ส่วนวิธีสอนแบบเปิด
เป็นวิธีที่ครูประจำการที่เข้ารับการอบรมไม่พอใจมากที่สุด และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่า เป็น
ไปไม่ได้มากที่สุด ตรงกัน คือวิธีที่ 2 ซึ่งได้แก่ วิธีที่ผู้สอน สอนทางวิทยุ โดยผู้เรียน
ทราบกำหนดการที่จะฟังและไม่มีการพบปะกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน นอกจากเวลาสอบ
ปลายภาคที่ศูนย์

3. เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิธีการคัดเลือกครู
เข้ารับการอบรมที่จะเปิดโอกาสให้ครูทุกคนอย่างเสมอภาคที่สุด ตามความคิดเห็นของครู
ประจำการที่เข้ารับการอบรมแล้ว ส่วนครูประจำการที่ยังไม่เข้ารับการอบรมและเจ้าสังกัด
ที่ตรงกันมากที่สุด คือการคัดเลือกตามอายุราชการ ส่วนวิธีการคัดเลือกที่ใช้ผ่านมาแล้วนั้น
ตามความคิดเห็นของครูประจำการที่เข้ารับการอบรมและที่ไม่ได้เข้ารับการอบรม เห็นว่า

มีความเสมอภาคแล้วมากกว่า ไม่เสมอภาค (จากคำร้อยละ) เฉพาะในวิทยาลัยครู นครราชสีมา อุดรธานี บุรีรัมย์ และมหาสารคาม แต่ถ้าวิจารณาโดยส่วนรวมทั้งภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ครูประจำการทั้งสองกลุ่มนี้ยังมีความเห็นไม่ตรงกัน

ในปีเดียวกัน สมศักดิ์ เพ็ญสวัสดิวงศ์ (2523 : 3-4) และประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โครงการให้การศึกษาระดับปริญญาตรีและบุคลากรกับการเพิ่มพูนวิทยฐานะของครูประจำการ" โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้เข้ารับการอบรมจำนวน 732 คน เพื่อต้องการทราบเจตคติของผู้เข้ารับการอบรมต่อการเพิ่มพูนวิทยฐานะของครูประจำการ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของผู้เข้าอบรมต่อการเพิ่มพูนวิทยฐานะด้านวิชาการ ด้านบริหาร และด้านบริการสังคมส่วนใหญ่ค่อนข้างสูง จากการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มต่าง ๆ พบว่า เจตคติต่อการเพิ่มพูนวิทยฐานะด้านวิชาการ และด้านบริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่เจตคติต่อการเพิ่มพูนวิทยฐานะในด้านบริการสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการเพิ่มพูนวิทยฐานะด้านบุคลิกภาพ และความเชื่อมั่นในตนเองค่อนข้างสูง และจากการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05

ในปีเดียวกัน สุรพล พุฒคำ (2523 : 41-44) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "สถานภาพและการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการโครงการฝึกอบรมและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ" โดยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ของวิทยาลัยครูและครูประจำการเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการบริหาร วิชาการ และเรื่องขั้นตอนในการดำเนินงาน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาทางด้านการบริหารงานได้แก่ เรื่องการประสานงาน การตั้งศูนย์อบรม งบประมาณการแบ่งเซตรับครูประจำการเข้าอบรม จำนวนครูผู้เข้ารับการอบรม ปัญหาด้านวิชาการคือ เรื่องการบริการด้านหอสมุดประจำศูนย์อบรมเนื่องมาจากมีหนังสือไม่เพียงพอ ปัญหาด้านขั้นตอนในการดำเนินงาน คือ มีการร่วมมือประชุมวางแผนระหว่างต้นสังกัดกับวิทยาลัยครูน้อย ทักษะของอาจารย์เห็นว่าการประสานงานของวิทยาลัยครูกับต้นสังกัดยังไม่ดีเท่าที่ควร เกี่ยวกับขวัญ และกำลังใจของผู้ให้การอบรมอยู่ในระดับปานกลาง แต่ที่ค่อนข้างต่ำคือ เรื่องค่าตอบแทนในการให้การอบรมความปลอดภัยในการเดินทางไปให้การอบรมตามศูนย์ต่าง ๆ ส่วนขวัญและกำลังใจของผู้เข้ารับการอบรมอยู่ในเกณฑ์ดี

ในปีเดียวกัน สมนึก ภัททิยชนี และ สมศักดิ์ คำศรี (2523 : 7) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การระดมสรรพกำลังและการนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพครูประจำการ" โดยทำการศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการจัดอบรมตามโครงการ อ.ค.ป. ในด้านการระดมสรรพกำลังและการนำเอาทรัพยากรในท้องถิ่น มาใช้ในการพัฒนาสมรรถภาพครูประจำการ โดยศึกษาจากข้อมูลที่ได้จากผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด 262 คน ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยครูควรมีการ "เลื่อนไหล" อาจารย์ในวิทยาลัยไปทำการสอน อ.ค.ป. โดยไม่จำกัดภาควิชา คณะวิชา วิทยาลัยครูควรมีเกณฑ์ในการคัดเลือกอาจารย์หรือวิทยากรในการให้การอบรม การเชิญวิทยากรภายนอกมาให้การอบรมเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เข้ารับการอบรม การจัดอบรมควรจัดการหลอมรวมวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันหน่วยงานภายนอกวิทยาลัยกับวิทยาลัยครูควรมีการวางแผนร่วมกัน ควรจัดศูนย์ตามอำเภอต่าง ๆ เพื่อความสะดวกของสมาชิก อ.ค.ป. และการใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นควรตั้งศูนย์ในเขตที่มีคนหนาแน่น และจัดหาห้องสมุดที่ทันสมัย เป็นต้น

ในปี พ.ศ. 2524 ประหยัด ลักษณะงาม (2524 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสอดคล้องระหว่างการปฏิบัติจริงกับข้อตกลงของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับการดำเนินงานให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ" ใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้ดำเนินงาน 160 คน อาจารย์ผู้สอน 216 คน และผู้เข้ารับการอบรม 480 คน รวม 856 คน โดยมุ่งศึกษาสภาพความสอดคล้องในการปฏิบัติงานจริงของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ได้ตกลงกันไว้แล้ว ผลการวิจัยพบว่าโดยส่วนรวมแต่ละวิทยาลัยครูได้ดำเนินงานด้านการให้การศึกษาด้านนี้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ได้ตกลงกันเอาไว้ ยกเว้นการทำให้ศูนย์นอกวิทยาลัยครูมีสภาพเท่าเทียมทางวิชาการกับศูนย์ในวิทยาลัยครูซึ่งยังปฏิบัติไม่ได้

ในปี พ.ศ. 2525 นุสดี สนิททรัพย์ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนในสาขาวิชาพลศึกษา ของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ

ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ "โดยส่งแบบสอบถามไปยัง ผู้ให้การอบรม 35 คน และ ผู้เข้ารับการอบรม 490 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรม มีความเห็นสอดคล้องกันในปัญหาที่ประสบมาก คือ วิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผลศึกษาไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่าง ความสนใจ และความถนัดของผู้เข้ารับการอบรม การกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร ไม่เหมาะสมกับเวลา มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร น้อยเกินไป ผู้เข้ารับการอบรมขาดโอกาสได้ฝึกหัดการ เป็นเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสินกีฬา ขาดโอกาสได้ฝึกหัดการ เป็นผู้ดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬาและรวมการแข่งขัน ผู้ให้ การอบรมไม่มีเวลาให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านการ เรียนแก่ผู้เข้ารับการอบรม ผู้เข้ารับการอบรมไม่มีเวลาสำหรับฝึกซ้อมทักษะกีฬานอกเหนือจากชั่วโมงเรียน ขาด ความรู้ขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่รับผิดชอบต่อนายงานค่อนข้างมากเกินไป ไม่มีเวลาค้นคว้า เพิ่มเติม ค่องเคินทางมาอบรมไกลและเสียค่าใช้จ่ายสูง ขาดสถานที่เปลี่ยนเครื่อง แต่งตัว ห้องสมุดมีหนังสือ วารสาร และเอกสารทางพลศึกษา และวิชาการทั่ว ๆ ไป ไม่เพียงพอต่อการค้นคว้า บริการโสตทัศนูปกรณ์ และบริการห้องฉายภาพยนตร์ไม่ได้รับความ สะดวก

ในปีเดียวกัน อรรถพร เจนภารกิจ (2525 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง "ความคิดเห็นของผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับปัญหาการเรียน การสอนในสาขาวิชาพลศึกษา ของโครงการอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำ การ ในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง" โดยส่งแบบสอบถามไปยังผู้ให้การอบรม 28 คน และผู้เข้ารับการอบรม 340 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้การอบรมและผู้เข้ารับการอบรม มีความเห็นสอดคล้องกันในปัญหาที่ประสบมาก เช่นเดียวกับดุสิดี สนิธิทรัพย์ และเพิ่มเติม ในปัญหาอื่นคือ มีงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้ให้การอบรมมากเกินไป และงบประมาณของ ภาควิชาในค่านอุปกรณ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกน้อยเกินไป

งานวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1970 กูดแลค (Goodlad 1970 : 65-66) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ "การฝึกอบรมครูประจำการ" โดยการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนของโรงเรียนประถมศึกษา 67 แห่ง ในสหรัฐอเมริกา พบว่า การเข้ารับการฝึกอบรมของครูทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับทางโรงเรียนในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เกิดช่องว่างในระหว่างเวลาเรียนของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่า งานด้านการศึกษาและการฝึกอบรมครูยังไม่ก้าวหน้า เพราะขาดความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับมหาวิทยาลัย

ในปี ค.ศ. 1977 หน่วยงานที่ให้บริการแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนการศึกษาของนิวซีแลนด์ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การศึกษาต่อเนื่องสำหรับครูประจำการ" สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาแก่ครูประจำการควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง และผสมผสานกัน
2. ควรกำหนดเวลาที่แน่นอน สำหรับที่จะให้ครูประจำการกลับเข้ารับการ

ฝึกฝนทางวิชาชีพ

นอกจากนั้น ยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การให้การศึกษาแก่ครูประจำการ ผู้จัดควรจะให้บริการแก่ครู โดยถือว่าเป็นงานประจำตามรายการต่อไปนี้

1. การช่วยเหลือครูที่ประจำการใหม่ ภายหลังจากประจำการ 1-3 ปี
2. การให้ครูอาวุโสกลับเข้ารับการฝึกอบรมใหม่
3. การขยายรายวิชาที่จะฝึกสำหรับครูระดับมัธยมศึกษา (New Zealand

Advisory Council on Educational Planning Wellington 1977 : 143)

ในปี ค.ศ. 1978 คลาร์ค (Clark 1978 : 2194 - A) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจทัศนคติของครูต่อการให้การศึกษาแก่ครูระหว่างประจำการ" โดยศึกษาครูและผู้บริหารหลาย ๆ ลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น อายุ เพศ วุฒิ สภาพสมรส และประสบการณ์การสอนในรัฐแคนซัส สหรัฐอเมริกา พบว่า การจัดการฝึกอบรมครูระหว่างประจำการมักจะทำให้เกิดปัญหาแก่โรงเรียน นอกจากนี้ จากการศึกษาพบว่าครูส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการจัดการฝึกอบรมครูประจำการที่กำลังปฏิบัติอยู่ และผู้วิจัยยังให้ข้อเสนอแนะว่า การให้การศึกษาแก่ครูประจำการ เป็นความต้องการของครูเฉพาะบุคคล จึงไม่ควรจัดให้เหมือนกันทุกคนไป